

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Filipa Dienstbiera a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Befacoal s. r. o.**, se sídlem Sokolská 46/1795, Praha 2, zastoupené JUDr. Annou Horákovou, advokátkou se sídlem Žitná 47, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2014, č. j. 20148/14/5000-14304-605186, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 8. 2015, č. j. 6 Af 79/2014 – 84,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 10. 9. 2015 Nejvyšší správní soud obdržel kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti usnesení Městského soudu v Praze uvedenému v záhlaví. Tímto usnesením soud vrátil stěžovateli soudní poplatek za podání žaloby, kterou napadla výše specifikované rozhodnutí žalovaného. Stěžovatelka totiž soudní poplatek uhradila až den poté, co nabylo právní moci usnesení městského soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 6 Af 79/2014 – 77, o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Městský soud proto nemohl postupovat podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), a usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zrušit. Podle § 10 odst. 1 věta první zákona o soudních poplatcích tak stěžovatelce zaplacený soudní poplatek vrátil. Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že ji uvedený postup městského soudu znevýhodňuje jako účastníka řízení vůči žalovanému.

[2] Kasační stížnost je nepřipustná.

[3] Podle § 104 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), totiž platí, že „*kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení (...), je nepřipustná.*“ Rozhodnutí krajského soudu o vrácení soudního poplatku je podle judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutím o nákladech řízení (viz usnesení

Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2007, č. j. 8 As 25/2006 - 144). Kasační stížnost proti napadenému usnesení městského soudu proto není přípustná.

[4] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené závěry kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[5] K tomuto postupu Nejvyšší správní soud přistoupil, přestože nebyl zaplacen soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. Vzhledem k nepřipustnosti kasační stížnosti, jež vyplynula z listin založených ve spisu a již náleží soudu přezkoumávat v průběhu celého řízení, by totiž jakýkoliv jiný postup byl zcela bezúčelný, formalistický, v příkrém rozporu se zásadou procesní ekonomie a nemohl by vést k ochraně práv stěžovatele (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2012, č. j. 1 As 13/2012 - 12).

[6] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. prosince 2015

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu